

Sygn. akt III RC 694/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13/10/2015r.

Sąd Rejonowy w Wołominie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie

Przewodniczący: SSO w SR Barbara Dudzińska - Półrolniczak

Protokolant: Milena Wdowczyk

po rozpoznaniu w dniu 13/10/2015r. w Wołominie na rozprawie

przy udziale -----

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko K. B. reprezentującej małoletniego J. B.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda A. B. na rzecz K. B. kwotę 984 (dziewięćset osiemdziesiąt cztery) zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sygn. akt III RC 694/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 grudnia 2013 r. A. B. zażądał pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 27 kwietnia 2009 r. za okres od sierpnia 2008 r. do maja 2009 r. W uzasadnieniu wskazał, iż obowiązek alimentacyjny realizowany był na bieżąco i nie zalegał on z zapłatami alimentów w tym okresie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 16 października 2014 r. K. B. wniosła o oddalenie powództwa.

Na rozprawie w dniu 20 października 2014 r. i kolejnych strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt III RC 353/08 Sąd Rejonowy w Wołominie zasądził od pozwanego A. B. alimenty na rzecz małoletniego J. B. w kwocie po 500 zł miesięcznie poczynając od dnia 28 lipca 2008 r. oraz na rzecz K. B. w kwocie po 300 zł miesięcznie poczynając od dnia 28 lipca 2008 r. Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie w sprawie o sygn. IV Ca 749/09 wyrokiem z dnia 9 września 2009 r. zmienił powyższy wyrok w ten sposób, że alimenty na rzecz matki małoletniego orzekł do dnia 26 października 2008 r.

Wyrokiem z dnia 22 marca 2013 r. Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie w sprawie o sygn. akt III C 1329/12 orzekł rozwód związku małżeńskiego zawartego pomiędzy A. B. a K. B. bez orzekania o winie. Władzę rodzicielską nad małoletnim J. B. powierzył obojgu rodzicom ustalając miejsce pobytu dziecka w każdorazowym miejscu zamieszkania matki, zaś udział ojca w kosztach utrzymania małoletniego ustalił na kwotę po 500 zł miesięcznie utrzymując tym samym wysokość alimentów orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie w sprawie III RC 353/08.

W dniu 25 maja 2009 r. K. B. złożyła w imieniu swoim oraz małoletniego J. B. wniosek egzekucyjny do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie P. B. przeciwko A. B. przedkładając tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie o sygn. III RC 353/08. Wniosła o wyegzekwowanie alimentów zaległych za okres od dnia 28 sierpnia 2008 r. do 31 maja 2009 r. po 800 zł miesięcznie, łącznie kwoty 7669,35 zł oraz bieżących alimentów od dnia 1 czerwca 2009 r. po 800 zł miesięcznie wraz z odsetkami.

W dniu 20 kwietnia 2010 r. K. B. wskazała Komornikowi, że zadłużenie wynosi 6590,16 zł oraz skorygowała wniosek egzekucyjny podając, że alimenty zaległe występują od dnia 28 lipca 2008 r., zaś alimenty bieżące wynoszą 500 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa zobowiązała się wówczas do przekazania informacji o otrzymanych od dłużnika w maju 2009 r. alimentach w kwocie 300 zł (k. 75 akt komorniczych).

W toku postępowania egzekucyjnego powód nie płacił należności bezpośrednio do rąk wierzycielki, kwoty były przekazywane przez Komornika.

W związku z faktem, iż powód miał zamiar założyć własną działalność gospodarczą, w dniu 7 kwietnia 2011 r. strony zawarły umowę, którą powód zobowiązał się do spłacenia zaległych alimentów wskazanych przez komornika przez okres dwóch lat licząc od maja 2011 r., zaś przedstawicielka ustawowa zobowiązała się nie wszczynać przez ten okres postępowania komorniczego (k. 125).

W dniu 18 kwietnia 2011 r. K. B. wniosła o umorzenie postępowania egzekucyjnego alimentów zaległych oraz bieżących (k. 119 akt komorniczych). W dniu 27 kwietnia 2011 r. przedstawicielka ustawowa sprecyzowała, że wnosi o umorzenie postępowania w całości – zarówno na swoją rzecz, jak i na rzecz małoletniego od dnia 1 maja 2011 r. (k. 122 akt komorniczych). Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2011 r. Komornik umorzył postępowanie na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c. (k. 123 akt komorniczych).

Po umorzeniu egzekucji powód opłacał bieżące alimenty oraz dodatkowo ponosił połowę kosztów za przedszkole. Wpłaty dokonywał nieregularnie. W październiku 2013 r. przedstawicielka ustawowa złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie A. K. wniosek o egzekucję alimentów zaległych w kwocie 5500 zł oraz alimentów bieżących – postępowanie toczyło się pod sygn. akt Kmp 62/13. Sprawa została przekazana do dalszego prowadzenia Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Wyszkowie P. T. i toczy się pod sygn. Kmp 19/14.

Powód prowadził działalność gospodarczą do 5 września 2015 r., obecnie podejmuje działania celem zarejestrowania się jako osoba bezrobotna.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań stron, dokumentów zawartych w aktach sprawy oraz akt komorniczych o sygn. Kmp 47/09 i Kmp 19/14.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków w osobach D. B. oraz J. B.. Zeznania świadków były nieprecyzyjne, osoby te nie potrafiły podać czy powód przekazywał matce małoletniego pieniądze, kiedy to robił oraz w jakich kwotach. Świadkowie nie posiadają wiedzy na temat zadłużenia alimentacyjnego powoda w okresie spornym.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

- 1)przeciży zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;
- 2)po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które

nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;

3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Zadaniem Sądu w przedmiotowej sprawie było ustalenie czy zaistniała którakolwiek z przesłanek wymienionych w art. 840 § 1 k.p.c. stanowiąca podstawę do pozbawienia wykonalności orzeczenia Sądu.

Sąd uznał, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Z zebranego materiału dowodowego wynika, że alimenty za okres od sierpnia 2008 r. do maja 2009 r. należne wierzycielom nie zostały nigdy od powoda wyegzekwowane. Powód w żaden sposób nie udowodnił, że świadczenie zostało przez niego spełnione bezpośrednio do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego. Powód nie przedstawił żadnych dowodów wpłaty ani poświadczeń od K. B., że otrzymała ona zaległe alimenty z okresu od sierpnia 2008 r. do maja 2009 r. Fakt, że powód nie uiścił zaległych alimentów potwierdza podpisana przez niego umowa zawarta z przedstawicielką ustawową, w której to zobowiązał się do spłaty zadłużenia w zamian za umorzenie egzekucji komorniczej. Powód nie kwestionował podpisu złożonego na tej umowie. Podpisanie umowy o tej treści powód tłumaczył chęcią umorzenia postępowania egzekucyjnego celem założenia własnej działalności gospodarczej wskazując, że wówczas byłby w stanie podpisać wszystko. Należy stwierdzić, iż dla Sądu motywacja powoda nie ma żadnego znaczenia, a podpisana przez niego umowa stanowi niepodważalny dowód, iż w czasie umorzenia postępowania egzekucyjnego istniała zaległość alimentacyjna wyliczona w tamtym okresie przez Komornika.

Reasumując, w ocenie Sądu nie zostały spełnione przesłanki do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego wskazane w art. 840 § 1 k.p.c. i w związku z tym powództwo w niniejszej sprawie należało oddalić jako bezzasadne.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.